

Nema osude za one koji su u Kristu

Zakon je predstavljen kao služba smrti koja se protivi evanđelju, a to je služba duha (2. Korinćanima 3: 7-8).

Nema osude za one koji su u Kristu

“Stoga sada nema osude za one koji su u Kristu Isusu, koji ne idu po tijelu, nego po Duhu.” (Rimljanima 8: 1)

Uvod

Prije nego što nastavite analizu 8. Poglavlja iz poslanice Rimljanima, usporedite ova dva stiha:

“Ali sada smo oslobođeni zakona, jer umiremo za ono u što smo se zadržali, da služimo u novosti uma, a ne u starosti od slova” (Rimljanima 7, 6);

„Zahvaljujem Bogu po Isusu Kristu, našem Gospodinu. Stoga i sam, razumijevajući, služim zakonu Božjem, ali tijelom zakon grijeha.“ (Rimljanima 7:25).

Koji je razlog da apostol Pavao zahvaljuje Bogu kroz Krista Isusa? Bio je slobodan od zakona (sad smo slobodni od zakona) otkako je umro za ono što mu je bilo uskraćeno: zakon.

Koja je svrha apostola Pavla umro za ono što mu je uskraćeno? Odgovor je jasan: kako bismo služili Bogu u novosti duha (evanđelje), što je bilo nemoguće kroz starost pisma (zakona).

Apostol Pavao je kategorički izjavio da su kršćani sada

oslobođeni zakona, budući da su za njega i umrli, i zaključuje da sloboda stvorena kao posljedica smrti zakonu ima samo jednu svrhu: služiti Bogu u novom duhu, budući da je Mojsijevim zakonom nemoguće služiti Bogu (Rimljanima 8,7).

Dva stiha predstavljaju kontrapunkt: 'novost duha' protivi se 'starosti pisma', kao i 'razumijevanje' protivi se 'tijelu'. Opozicijsko 'evanđelje' protiv 'zakona' je jasno, ali oporbno 'razumijevanje' nasuprot 'tijelu' vrlo je suptilno, što vodi pogrešnom tumačenju Paulinovog prijedloga.

Grčki izraz u prijevodu 'razumijevanje' je νοῦς [1] (nous), vjerojatno izveden iz korijena glagola γινωσκω (ginosko). Uspostavljajući kontrapunktno „razumijevanje “nasuprot „tijelu “, primorani smo razmotriti ono što je apostol Pavao rekao kasnije, da su Židovi služili Bogu bez razumijevanja (Rimljanima 10,2), jer su zakon, psalmi i proroci bili nedvosmislen:

“Jer im nedostaje savjet i u njima nema razumijevanja.”
(Ponovljeni zakon 32:28);

„Zato će moj narod biti zarobljen zbog nerazumijevanja; i plemići će njihovi gladovati, a mnoštvo će žedno njih
“(Izaija 5,13);

„Bog je s neba gledao na djecu ljudi da vidi ima li tko razumijevanja i tražio je Boga. Svi su odstupili i zajedno postaju prljavi. Nitko ne čini dobro, ne, čak ni jedno. Zar ne znaju oni koji rade bezakonje, koji jedu moj narod kao da jedu kruh? Oni nisu Boga pozvali. “(Psalam 53: 2-4);

„Strah Jahvin početak je mudrosti; dobro razumijevanje imaju svi oni koji vrše njegove zapovijedi; njegova hvala traje vječno “(Psalam 111: 10).

Apostol Pavao zahvaljuje Bogu u stihu 25 jer je umro za zakon i sada je bio slobodan. Što znači služiti u “novosti uma”?

Sloboda služenja volji (zakonu [2]) Bogu s razumijevanjem, budući da se s tijelom može služiti samo zakon grijeha.

“Jer ovo je Savez koji ću sklopiti nakon tih dana s domom Izraelovim”, govori Gospod; Stavit ću svoje zakone u njegovo razumijevanje i zapisat ću ih u njegovo srce; I ja ću biti njihov Bog i oni će biti moj narod “(Hebrejima 8:10).

U oba stiha apostol Pavao upotrebljava glagol “služiti” i potiskuje isti glagol u završnom dijelu stiha:

„... da se služimo svježinom uma, a ne služimo u starosti pisma “(Rimljanima 7, 6);

„... s razumijevanjem služim zakonu Božjem, ali tijelom (služim) zakonu grijeha “(Rimljanima 7:25).

Kroz ovu analizu lako je dijagnosticirati da, zbog pogrešnog čitanja, odnosno bez razmatranja moguće uporabe određenih književnih resursa, poput stilskih figura, nastaju brojne pogreške u interpretaciji.

Jasan primjer pisanja relevantnih izvora nalazimo u upravo uspoređenim stihovima, gdje imamo jednu jezičnu figuru (Brazil), ili stilske figure / figure retorike (Portugal).

“Slika jezika su književne strategije koje pisac može primijeniti u tekstu kako bi postigao odlučan učinak na interpretaciju.”

Riječ je o lokaliziranim oblicima izražavanja u odnosu na jezične funkcije, što su globalne karakteristike teksta.

Oni se mogu odnositi na semantičke, fonološke ili sintaktičke aspekte pogođenih riječi. “Wikipedia”.

Koji je izvor apostol Pavao koristio u gornjim stihovima? Koristi stilski lik koji se zove elipsa, a to je:

“Elipsa je potiskivanje lako razumljive riječi. Namjerno je izostavljanje pojma koji se lako prepoznaje kontekstom ili gramatičkim elementima koji su prisutni u rečenici. Ovaj propust čini tekst sažetim i elegantnim. “Wikipedija.

Ne razmatranje elementarnih principa tumačenja teksta iskrivljava ideju koju pisac nastoji prenijeti, uzrokujući doktrinarne pogreške.

Ako netko ne razmotri elemente koji su bitni za semantiku, to je štetno, moglo bi se reći da se zanemaruju elementi koji su bitni za retoriku (umjetnost dobrog govora), jer je apostol Pavao bio čovjek tadašnje kulture.

Analizirajući izlaganje apostola Pavla, jasno je da nastoji natjerati svog sugovornika da vlastitim obrazloženjem uvjeri sebe da je pošiljatelj ispravan.

Retorika kao tehnika izlaganja nije namijenjena razlikovanju onoga što je istinito ili ispravno, već nažalost primatelja poruke da zaključi da ideja implicitna u diskursu predstavlja ono što je istina ili ispravno.

tomu dodaju se različiti problemi vezani za razumijevanje prevoditelja prilikom izbacivanja svetih tekstova, jer prijepisani biblijski tekstovi originala nisu imali interpunkcijske znakove, pravila koja su uvedena kasno.

Iako analiziramo biblijske tekstove koristeći poglavlja i stihove, ne smijemo zaboraviti da ove podjele nisu napravili pisci Biblije.

Ove podjele uvedene su tisućama godina nakon pisanja originalnih knjiga kako bi se olakšao položaj odlomka i odredile, dakle, ne bi trebalo uzeti u obzir prilikom čitanja i interpretacije teksta.

Podjelu Biblije na poglavlja uveden je pariški sveučilišni profesor Stephen Langton 1227. Podjelu Biblije na stihove uveo

je 1551. Pariški tiskar Robert Stephanus. (Podjele su bile namijenjene olakšavanju savjetovanja i biblijskih citata.)

Bez uvjerenja

“Dakle, sada nema osude za one koji su u Kristu Isusu, koji ne idu po tijelu, nego po Duhu.” (Rimljanima 8: 1).

Ovaj stih potkrepljuje argumente koje je apostol Pavao iznio u prethodnim poglavljima. Možemo razumjeti strukturu pisma upućenog kršćanima u Rimu.

Ovaj stih uvodi zaključak, kroz zaključnu vezu, “dakle”, na temelju onoga što je apostol Pavao izrazio ranije.

„dakle – konačna konjunkcija jednaka s, dakle, dakle, posljedično “.

“Upotreba veznika” stoga “mora donijeti zaključak na temelju onoga što je već rečeno – molitva ili prethodni tekst – tako da je pogrešno pokrenuti razdoblje, intervenciju ili odgovor s ovom vezom.”

Da bismo razumjeli strukturu pisma, potrebno je privući prigovor vremena (sada) koji apostol pogana uvodi nedugo nakon zaključne veze: ‘dakle’: ‘Zato sada ...’ (Rimljanima 8: 1).

Apostol Pavao pokazao je da su svi ljudi pod grijehom. (Rimljanima 3,1-20) i opisao je Božju pravednost koju je evanđelje (vjera) dalo svima koji vjeruju (bez razlike) i koristio se poslovicom vremena sada “Ali sada se Božja pravednost očitovala bez zakona ... (Rimljanima 3,21).

Apostol pogana svojim čitateljima demonstrira da se Božja milost očituje svima koji vjeruju bez ikakve razlike, te kroz adverb vremena ističe „sada“ da je Božja pravednost na snazi □u sadašnjem vremenu.

Vjernik je tek sada, u sadašnjem vremenu.

To je uvjet za one koji su vjerovali u Krista, a ne dar koji će se dati samo u budućnosti (Rimljanima 3,26).

Zašto je Božja pravednost u sadašnjosti sada dana svima i bez razlike?

Prvo, jer su svi sagriješili i propali od slave Božje (Rimljanima 3,23).

Primijetite da Pavao prvo predstavlja Božju milost (Rimljanima 3,21), a zatim se odnosi na stanje čovječanstva bez Krista (Rimljanima 3,23).

Na temelju podataka danih u stihovima 21-27 poglavlja 3. Pisma Rimljanima, apostol Pavao zaključuje da su svi ljudi opravdani Kristovim evanđeljem.

“Stoga zaključujemo da je čovjek opravdan vjerom bez djela zakona.” “(Rimljanima 3:28).”

Zaključak koji apostol Pavao donosi u 2. Stihu 3. Poglavlja čini da predstavlja osobu Abrahama kao primjer pogana koji je milošću Božjom stigao vjerom davno prije nego što je zakon dan (Rimljani 4,10).

Nakon što je Abrahamu predstavio temeljit dokaz da Božja milost doseže i pogane, apostol Pavao nastavlja demonstrirati da zakon nije uzrok blaženstva koji je postigao njegov otac Abraham, već obećanje (Rimljanima 4,13).

Pokazujući da obrezanje i zakon nisu uzroci opravdanja u Bogu, apostol Pavao iznosi novi zaključak, koji zauzima argument predstavljen u 3. Poglavlju, stih 21: „Stoga, opravdani vjerom, imamo mir. s Bogom po našem Gospodinu Isusu Kristu “(Rimljanima 5.1).

Apostol Pavao već je objavio da se Božja pravednost očitovala bez zakona, prema svjedočenju zakona i proroka (Rimljanima

3,21, i zaključuje da opravdanje vjerom uspostavlja mir s Bogom).

Nakon što je pokazao da su kršćani postigli mir s Bogom, budući da se pomirio s Bogom smrću svoga Sina (Rimljanima 5:10), apostol Pavao nastavlja demonstrirati kako je došlo do destrukcije čovječanstva na slavu Božju (Rimljanima 5,12). -20); pojašnjava da je za one koji su mrtvi grijeh nemoguće živjeti u grijehu (Rimljanima 6: 2); da su kršćani oslobođeni zakona (Rimljanima 7: 7); ona prikazuje prirodu zakona (Rimljanima 7,12) i nemogućnost tjelesnog čovjeka (Rimljanima 7,14).

odlomak iz Pavlova pisma Rimljanima između šestog i sedmog poglavlja pokazuje kako opravdanje daje vjera, što dovodi do sljedećeg zaključka: mi imamo mir s Bogom (Rimljanima 5,1), jer smo ga milošću opravdali (Rimljanima 3,24).), a sada nema osude za one koji hodaju po Bogu (Rimljanima 8: 1).

Spasenje u Kristu je za "sada" (sadašnje vrijeme), a ne za budućnost. Danas je dan spasenja. Danas je najprihvatljiviji dan (2. Korinćanima 6: 2). Čovjek je spašen danas (sadašnjost) od osude izrečene u Edenu (prošlost), i tako je opravdano danas, sada.

Apostol Pavao naglašava da NEMA osude onima koji su u Kristu Isusu.

Zašto je napisao da nema osude?

Ne bi li to bilo točno: zar ne postoji osuda za one koji su u Kristu Isusu?

Ako apostol pogana kaže da nema osude, to je zato što je bilo moguće više osuda.

Koliko ima osuđujućih presuda?

Biblija nam predstavlja dvije osude:

a) osuda u Adamu, koja se dogodila u Ednu (prošlost), gdje su svi ljudi postali grešnici, otuđeni (mrtvi) od Boga (Rimljanima 5:18);

b) osudu koja će biti izrečena pred Velikim sudom za bijelo prijestolje (budućnost) u vezi s djelima (Otkrivenje 20,12).

Kad je apostol Pavao rekao – nema osude za one koji su u Kristu, aludirao je na odvojenost čovjeka i Božju slavu, ne zanemarujući učinke ponižavajućih djela čovječanstva bez Krista.

Svi koji su u Kristu, osim oslobođeni osude na smrt zbog Adamovog prijestupa, neće se pojaviti pred Velikim sudom bijelog prijestolja, već će se pojaviti pred Kristovim sudom kako bi bili nagrađeni, gdje nema osude. Rimljanima 14:10; 2. Korinćanima 5:10).

Uzimajući u obzir ono što je apostol Pavao najavio: “Stoga, sada nema osude ...” (Rimljanima 8: 1), vidljivo je da je novi čovjek u Kristu blagoslovljen.

“Tako David također proglašava blaženim čovjeka kojemu Bog pripisuje pravednost bez djela govoreći:” (Rimljani 4 i 8).

Onima koji vjeruju u Krista oproštena je njihova „zloba“, prekriveni grijesi, odnosno, Bog im ne pripisuje grijeh. Ako je tako, kako je moguće da je kršćanin još uvijek “nesretni”, “prokleti” čovjek?

Ako nema osude za one koji su u Kristu, malo je vjerojatno da je apostol Pavao dao izjavu “prokleti čovjek kakav sam” o svom novom stanju u Kristu, ali o njegovom starom stanju.

ново stvorenje

S obzirom na to da nema osude za one koji su u Kristu Isusu.

Što je biti u Kristu?

Kako biti u Kristu?

Kakva je stvarnost onih koji su u Kristu?

U pisanju kršćanima u Korintu apostol Pavao dao je sljedeću izjavu:

„Dakle, ako je tko u Kristu, to je novo stvorenje; stare su stvari preminule; evo, sve stvari postaju nove” (2. Korinćanima 5:17).

Novo stvorenje – Po definiciji, tko je u Kristu, novo je stvorenje;

Novo rođenje – u Kristu je moguće samo one koji su se ponovno rodili kroz neraspadljivo sjeme, što je riječ Božja;

stvarnost – stare su stvari preminule i sve je postalo novo.

Kad čitamo, za one koji su u Kristu Isusu ne postoji osuda, to podrazumijeva ne osuđivanje novog stvorenja rođenog u skladu s riječju istine, da žive novo postojanje i stvarnost: sve novo!

Usporedite:

“Dakle, ako je tko u Kristu, to je novo stvorenje; stare su stvari preminule; gle, sve stvari postaju nove” (2. Korinćanima 5:17);

“Stoga sada ne postoji osuda za one koji su u Kristu Isusu, koji ne idu po tijelu, nego po Duhu” (Rimljanima 8: 1).

Na temelju ova dva stiha zaključuje se da je „biti novo

stvorenje "isto što i „biti u Kristu “i obrnuto. Za one koji su u Kristu, nema osude. Za novo stvorenje (onaj koji je u Kristu) ne postoji osuda.

Dio b dva stiha odnosi se na istu temu. "Stare stvari" koje su nastavile odnose se na "hodanje po tijelu", jednako kao "hodanje po duhu" odnosi se na "sve što je postalo novo".

Tijelo Versus Spirit

Za nastavak izlaganja prvo je potrebno definirati što je "meso" i što je "duh" u ovom kontekstu, za dobro čitanje i sigurno razumijevanje 8. Poglavlja Rimljana ovisi o ovoj definiciji.

Prvi put kada je apostol Pavao upotrijebio izraz tijelo bilo je u odnosu s Isusom, kako bi pokazao da je Božje obećano sjeme Davidu (2. Samuel 7:14), Riječ je učinila tijelom (Ivan 1,14).

"Što se tiče njegova Sina, koji je rođen iz Davidovog sjemena nakon tijela" (Rimljanima 1: 3).

Grčki izraz σάρκα (sarx), u prijevodu s mesom, korišten je da pokaže da je Isus Krist iz Davidova roda, kroz krvnu vezu koju je zamislila Djevica Marija.

Isti se pojam koristi u poglavlju 2:

"Jer on nije Židov izvana, niti je obrezivanje prema tijelu" (Rimljanima 2:28).

U ovom ajetu apostol koristi izraz da označi obrezni znak koji Židovi nose zbog znaka koji je Bog dao Abrahamu (Postanak 17: 10-13).

„I neobrezani čovjek, čije tijelo prepucija ne bude obrezano, duša će biti odsječena od svog naroda; Prekršio

je moj savez. "(Postanak 14:14).

Nadalje, apostol Pavao aludira na čovječanstvo izrazom "tijelo":

"Stoga se pred djelima zakona nitko neće opravdati pred njim, jer po zakonu dolazi spoznaja grijeha." (Rimljanima 3,20).

Nakon što citira psalme i proroke (Rimljanima 3: 10-18), apostol Pavao naglašava da se "ne" meso opravdava kroz djela zakona, tj. Kroz djela zakona niti Židov niti Grk ne mogu biti. Opravdano.

Sljedeća upotreba izraza tijela koristi se u odnosu na oca Abrahama:

"Što ćemo onda reći, postigavši □□Abrahama, oca našega, po tijelu?" (Rimljanima 4.1).

Izraz se koristi u značenju potomaka, jer je prema tijelu Abraham otac Židova (Ivan 8:37).

Apostol pogana svjedoči da Abraham nije postigao ništa po zakonu, jer da nije bilo obećanja da će biti nasljednik svijeta, kad primi pečat pravednosti vjere u neobrezanje, on ne bi bio otac svega. koji vjeruju (Rimljanima 4: 10-13).

Da nije riječ Božja koja je Abrahamu data slobodno, on bi bio poput ostalih ljudi. Ali Abraham je vjerovao riječju vjere, a njegovo je uvjerenje u Božju riječ kao razlog opravdanja.

"Zatim ga izvedo vani i reče: Pogledaj sada do neba i broji zvijezde ako ih možeš prebrojati. A on mu je rekao: Tako će biti i tvoje sjeme. A on je povjerovao Jahvi i ubrajao mu ga u pravednost" (Postanak 15: 5-6).

Konotacija pojma "meso" složenija je u 6. Poglavlju:

"Govorim kao čovjek zbog slabosti vašeg tijela; jer kao što

ste predstavili svoje članove da služe nečistoći i zlu zloći, tako sada predstavite i svoje članove da služe pravednosti za posvećenje “(Rimljanima 6,19).

Apostol poziva na institut ropstva kako bi pokazao stanje čovjeka pod grijehom i pravdom, a zatim naglašava potrebu argumentacije:

“Govorim kao čovjek zbog krhkosti tijela sugovornika. „ Textus Receptus “(1894.) „Pismo pisca “(1894).

“Ljudskim rečima govorim zbog slabosti vašeg tijela”
Novozavjetni grčki interlinear, SBB.

Posesivna zamjenica ὁμοῦν je u genitivu, a dolazi u množini druge osobe kako bi demonstrirala krhkost tijela sugovornika. Je li apostol mislio na tijelo napravljeno od organske tvari? Ljudskim željama i čežnjama? Pitanja poput moralne etike i karaktera?

Ne! Apostol je naglašavao koliko je krhak ljudski argument zasnovan na silasku s Abrahamova tijela.

Argument apostola Pavla bio je uobičajen za predstavljanje Židova kad su se suočili s evanđeljem:

“Odgovorili su mu: Mi smo Abrahamovo sjeme i nikada nikome ne služimo; kako kažeš, oslobodit ćeš se? “(Ivan 8:33) ili:” Odgovorili su mu i rekli mu: Naš je otac Abraham. “(Ivan 8:39).

Krhkost u komentaru govori o onima koji su svojim mesom učinili svoje spasenje, tj. Njihovu snagu:

“Ovako govori Jahve, proklet čovjek koji vjeruje u čovjeka i čini ruku svojom i odstupi srce svoje od Jahve!”
(Jeremija 17: 5).

U tom je smislu izraz ‘meso’ dokazivao suštinu židovske doktrine, pogrešno čitanje pavlinskih izlaganja, povezano s

grčkom filozofskom misli, potaknulo je docetizam.

Trenutni docetizam heretičke misli gdje je tijelo Isusa Krista samo iluzija i njegovo raspeće bilo bi samo prividno, jer su shvatili da je organska tvar u biti pokvarena.

Docetizam potječe od određene gnostičke struje koja vjeruje da je materijalni svijet zlo i pokvaren, a u pokušaju da pomiri Sveto pismo s grčkom filozofijom, tvrdili su da je Isus bio prizor ljudskog izgleda, ali bez mesa i krvi.

“Jer mnogi su prevaranti došli na svijet koji ne priznaju da je Isus Krist došao u tijelu. Ovo je zavodnik i antikrist. “(2. Ivanova 1.7).

Sljedeća upotreba izraza ‘meso’ nalazi se u 7. Poglavlju:

“Jer kad smo bili u tijelu, strasti grijeha, koje su po zakonu, u našim su članovima urodile plod do smrti.”
(Rimljanima 7,5).

U ovom ajetu apostol Pavao koristi izraz ‘meso’ kako bi imenovao židovsku nauku, pokazujući da su u prošlo vrijeme i on i njegovi sugovornici bili u tijelu. Nadalje, apostol Pavao kategorički naglašava da kršćani više nisu u tijelu, nego u duhu:

“Ali niste u tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji prebiva u vama. Ali ako netko nema Kristova Duha, on nije njegov.”
(Rimljanima 8.9).

Naglasak apostola pogana bio je na obraćenim kršćanima među Židovima, za razliku od pristupa kršćanima regije Galatije, koji su postali među poganima:

„Htio sam to znati samo od vas: jeste li primili Duha djelima zakona ili propovijedanjem vjere? Jeste li toliko glupi da, počevši od Duha, sada završite s tijelom?”
(Galaćanima 3: 2-3).

Dok su kršćani Galatije počeli služiti Bogu prema evanđelju (duhu), sada su, zbog fascinacije (Galaćanima 3.1), došli do nauke ju Kršćanin služi Bogu u novosti, a ne kroz starost pisma (Rimljanima 7: 7).

“Evanđelje” je suprotno “zakonu”, baš kao što “novost uma” osporava “starost pisma” ili “propovijedanje vjere” protivi se “djelima zakona” ili “duhu”. Suprotno ‘mesu’.

Vraćajući se 1. Stihu 8. Poglavlja Poslanice Rimljanima, sigurno je da su oni koji su u Kristu nova stvorenja oslobođena osude, jer ne hodaju prema propisima zakona, već prema istini evanđelja (duha). ,

Grčka riječ πνεῦμα (pneuma), prevedena duhom, u ovom se kontekstu odnosi na Kristovo evanđelje.

Zbog ove istine, apostol Pavao je izjavio da je bio ministar 111-a Novog zavjeta, odnosno duha.

„Tko nas je također omogućio da budemo ministri novog testamenta, ne pisma, nego duha; jer pismo ubija, a duh daje život.“ (2. Korinćanima 3: 6).

Gornji ajet pokazuje protivljenje “duha” i “slova”, predstavljajući duh kao Novi zavjet, a zakon kao slovo, jer je bio isklesan u kamenu (2. Korinćanima 3: 7).

Zakon je predstavljen kao služba smrti koja se protivi evanđelju, a to je služba duha (2. Korinćanima 3: 7-8).

Otuda i opozicijski „duh “i „pismo “, jer evanđelje ubrzava dok zakon ubija.

[1] „3563 νοῦς vjerojatno rođen iz korijena 1097; TDNT – 4: 951.636; n m 1) um, uključujući i sposobnosti opažanja i razumijevanja, kao i sposobnost osjećanja, prosuđivanja, određivanja 1a) mentalne sposobnosti, razumijevanje 1b)

razum u najužem smislu, kao što su sposobnost za duhovnu istinu, više duševne moći, sposobnost opažanja božanskih stvari, prepoznavanja dobrote i mržnje zla. 1c) moć razmišljanja i prosuđivanja trezveno, mirno i nepristrano 2) poseban način razmišljanja i prosuđivanja, tj. Misli, osjećaji, svrhe, želje. Sinonimi vidi unos 5917 "(Strong Bible Dictionary.)

[2] „3551 νομος primarne riječi nemo (parcela, posebno hrana ili pašnjak za životinje); TDNT – 4: 1022,646; n m 1) Sve što je utvrđeno, bilo što primljeno upotrebom, običajem, zakonom, naredbom 1a) bilo kojeg zakona 1a1) zakon ili pravilo kojim se stvara država koju je Bog odobrio 1a2) promatrajući ono što je Bog odobrio 1a3) pravilo postupanja propisano razumom 1b) Mojsijevog zakona, a pozivajući se na kontekst na opseg Zakona ili njegov sadržaj 1c) kršćanska religija: zakon koji zahtijeva vjeru, moralna pouka koju je dao Krist, esp. predodžba o ljubavi 1d) naziv najvažnijeg dijela (Petoknjižje) koristi se za cjelovitu zbirku svetih knjiga sinonima AT vidi unos 5918" Rječnik 117- (biblijski Strong.)

[3] „769 ἀσθενεῖα asteneia od 772; TDNT – 1: 490,83; n f 1) nedostatak snage, slabosti, slabosti 1a) iz tijela 1a1) njegova prirodna slabost i krhkost 1a2) zdravlje, slabost ili bolest 1b) duša 1b1) nedostatak snage i kapaciteta potrebnih da se 1b1a) shvatiti nešto 1b1b) činite velike i slavne stvari 1b1c) suzbiti pokvarene želje 1b1d) podnosite nevolje i brige "(Strong Bible Dictionary.)